

Sygn. Akt XVII AmE 342/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska**

Protokolant: Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2020 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) A. G., R. W. (...) – **Spółki Jawnej z (...) w O.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) A. G., R. W. (...) – Spółki Jawnej z siedzibą w O. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 czerwca 2017 roku, Nr (...)

1. uchyla zaskarżoną decyzję,
2. zasądza od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz (...) A. G., R. W. (...) – Spółki Jawnej z siedzibą w O. kwotę 737,00 zł (siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu,
3. nakazuje pobrać od Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 100,00 zł (sto złotych) tytułem opłaty od odwołania, której powód nie uiścił.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 342/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 5 czerwca 2017 roku numer (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 220 z późn. zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn. zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 23 czerwca 2016 r. na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) A. G., R. W. (...) - Spółka Jawna z siedzibą w miejscowości O., zwanego dalej Odbiorcą, kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r., orzekam, co następuje:

1. Odbiorca w dniu 10 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w miejscowości O. lb, zwanego dalej „obiektem Odbiorcy” naruszył obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej

wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.

2. Za działanie wymienione w punkcie 1 wymierzam Odbiorcy karę pieniężną w kwocie 10.139,00 zł.

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) A. G., R. W. (...) - Spółka Jawna z siedzibą w miejscowości O. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości oraz wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i odstąpienie od wymierzenia z tego tytułu kary finansowej.

Zdaniem powoda, pozwany nie uwzględnił z należytą wagą wszystkich czynników, które bezpośrednio i pośrednio wpłynęły na tok postępowania przedsiębiorstwa w krytycznym dniu 10 sierpnia 2015 roku. W szczególności pozwany nie uwzględnił: profilu technologicznego i produkcyjnego przedsiębiorstwa, skutków nagłego wyłączenia urządzeń grożących ich uszkodzeniem oraz kontekstu prawnego działalności gospodarczej przedsiębiorstwa; czasu wprowadzenia ograniczeń i wynikających z tego konsekwencji w relacjach z kontrahentami; trybu wprowadzenia ograniczeń na początku sierpnia 2015 roku; sytuacji finansowej przedsiębiorstwa. W przekonaniu powoda pozwany również źle oszacował stopień szkodliwości czynu przedsiębiorstwa, który w ocenie powoda był znikomy. Powód zauważył również, że jak wskazał pozwany w decyzji, Rada Ministrów pozytywnie rozpatrzyła wniosek Ministra Gospodarki wydając w dniu 11 sierpnia 2015 roku rozporządzenie w sprawie ograniczeń, wprowadzając te ograniczenia dopiero od dnia 11 sierpnia 2015 roku od godziny 24:00, gdy tymczasem sporny okres dotyczył dnia 10 sierpnia 2015 roku.

Pozwany wniósł o oddalenie odwołania oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji, powołując się w szczególności na przesłanki wymiaru kary obszernie omówione w treści zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Dostawa energii elektrycznej na rzecz (...) A. G., R. W. (...) - Spółka Jawna z siedzibą w miejscowości O. była realizowana w oparciu zawartą z (...) Umowę sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji energii elektrycznej Nr (...) z dnia 20 stycznia 2003 r. Zgodnie z § 5 pkt 2 i § 6 ww. umowy Odbiorca zobowiązany jest do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów. (k. 41-42 akt adm.) Powyższy odbiorca zawierał również aneksy do wskazanej wyżej umowy sprzedaży (k. 25-26, 27, 29-30, 32-33, 36-37, 38-39, 40). Na podstawie aneksu z dnia 19 września 2003 roku moc bezpieczna została ustalona na wartość 100 kW (k. 40 akt adm.), natomiast moc umowna aneksem z dnia 18 października 2011 roku została ustalona na 1500 kW (k. 29-30 akt adm.).

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, dotyczące okresu od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały wysłane do odbiorcy przy piśmie z dnia 30 lipca 2014 roku. (k. 111-111 v, 112 akt adm.) Powyższy plan ograniczeń został sporządzony na podstawie danych otrzymanych w dniu 28 marca 2014 roku od T. Sprzedaż Sp. zo.o., tj. moc umowna: 1,5 MW, moc bezpieczna: 0,0 MW. (k. 120 akt adm.)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister (...)) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

(dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE (...) Spółka Akcyjna (dalej: (...)), do której sieci Odbiorca jest przyłączony, pismem z dnia 10 maja 2016 r. o znaku (...) przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Następnie (...) pismem z dnia 5 sierpnia 2016 r. nr (...) przesłał do Prezesa URE korektę do przesłanych danych, w związku z ujawnieniem w pierwotnej wersji, błędnych danych dotyczących dopuszczalnego poboru mocy przez Odbiorcę w poszczególnych stopniach ograniczeń. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej w obiekcie Odbiorcy. W powyższej informacji wskazano, że Odbiorca nie dostosował się do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, w odniesieniu do przedmiotowego obiektu w następujący sposób:

- w dniu 10 sierpnia 2015 r. łącznie 3,3798 (MW w godzinie).

(k 3-4, 94-95 akt adm.)

Pismem z dnia 23 czerwca 2016 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 5 lipca 2016 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie wskazując w szczególności, że przekroczenie dopuszczalnego poboru mocy miało miejsce w dniu 10 sierpnia 2015 r. i związane było z niemożnością wprowadzenia w trybie natychmiastowym wymaganych prawem ograniczeń w poborze energii elektrycznej. Odbiorca opisał skomplikowany i wieloetapowy cykl produkcyjny oraz zwrócił uwagę na okoliczność, że dysponuje jednym z nielicznych w naszym kraju kompleksem zbożowym o tak dużej skali magazynowej oraz technologicznej. Według Odbiorcy sytuacja w sierpniu 2015 r. była wyjątkowa. Nie tylko dla Odbiorcy, który w przeciągu ponad 15-to letniej działalności w tej konkretnej lokalizacji spotkał się z taką skalą niedogodności po raz pierwszy, ale również dla podmiotów, które zajmują się bezpośrednio lub pośrednio zarządzaniem ryzykiem energetycznym zawodowo. Ponadto Odbiorca wskazał, iż na zaistniałą sytuację kryzysową zareagował już w dniu 10 sierpnia pismem do operatora energetycznego (...) S.A. z pytaniem o wytyczne dalszego postępowania wraz z sugestiami, że profil działalności przedsiębiorstwa Odbiorcy nie pozwala na całkowite zminimalizowanie poboru mocy wyznaczone planem ograniczeń. Odbiorca również w związku z zaprezentowaniem przez (...), na etapie postępowania o ukaranie, różnych danych dotyczących wartości przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy zakwestionował rzetelność danych przekazywanych przez (...). (k. 6-9 akt adm.)

W trakcie postępowania administracyjnego Prezes URE wzywał Odbiorcę oraz (...) do nadesłania dodatkowych informacji i dokumentów zmierzających do wyjaśnienia sprawy, a w szczególności do weryfikacji przedstawionych

Prezesowi URE przez (...) danych dotyczących stopnia niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych ograniczeń. (k. 96, 97, 118, 120 akt adm.)

Na wezwanie Prezesa URE, przy piśmie z dnia 20 marca 2017 r roku odbiorca złożył rachunek zysków i strat za 2016 rok. Odbiorca w 2016 roku osiągnął przychód(...) zł. (k. 114-116, 117 akt adm.)

Pismem z dnia 9 maja 2017 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. (k. 119 akt adm.) W wyznaczonym terminie Odbiorca zapoznał się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, nie zgłaszając do niego uwag. (k. 119v akt adm.)

W dniu 5 czerwca 2017 roku Prezes URE wydał decyzję Nr (...) (k. 124-131 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów, w tym zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia zostało zawarte treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do

wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiła uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

Bezsporna była okoliczność, iż powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 roku w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007r., Nr 133, poz. 924), podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Z powyższego wynika, iż zastosowanie względem powoda sankcji zależy od wypełnienia przez powoda dyspozycji z cytowanego wyżej przepisu, w postaci niestosowania się do ograniczeń w poborze energii. Nie ulega zatem kwestii, iż ustaleniu powyższego służy „plan ograniczeń”, o którym mowa w treści §8 wskazanego wyżej rozporządzenia.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji pozwany wskazał, że informacja OSD z dnia 10 maja 2016 roku została skorygowana pismem OSD z dnia 5 sierpnia 2016 roku. (...) przesłał pozwanemu korektę do przesłanych danych, w związku z ujawnieniem w pierwotnej wersji, błędnych danych dotyczących dopuszczalnego poboru mocy przez Odbiorcę w poszczególnych stopniach ograniczeń. Pozwany podkreślił również, że dokonana przez (...) korekta danych dotyczących wartości przekroczenia przez powoda dopuszczalnego poboru mocy, wiązała się z przyjęciem, w pierwszej wersji, błędnych wartości dopuszczalnego poboru mocy przez Odbiorcę, a nie z błędami związanymi z pomiarem wartości maksymalnego poboru mocy przez Odbiorcę w poszczególnych godzinach doby. Te dane w obu wersjach są takie same.

Zgodnie z treścią z §8 ust. 1 wskazanego Rozporządzenia operatorzy oraz przedsiębiorstwa energetyczne opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. Zgodnie natomiast z treścią ust. 2, plany ograniczeń dla energii elektrycznej określają wielkości maksymalnego poboru tej energii dla poszczególnych odbiorców i stopni zasilania. Plany te podlegają corocznej aktualizacji w terminie do dnia 31 sierpnia. Zgodnie z treścią ust. 3, plany ograniczeń i ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, podlegają uzgodnieniu z:

- 1) Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemu przesyłowego elektroenergetycznego;
- 2) właściwym operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego - jeżeli są opracowywane przez operatorów systemów dystrybucyjnych elektroenergetycznych lub operatorów elektroenergetycznych systemów połączonych.

W odniesieniu do wielkości planowanych ograniczeń powołania wymaga treść §9 wspomnianego rozporządzenia. Zgodnie z jego treścią, wielkości planowanych ograniczeń w poborze energii elektrycznej, ujęte w planach ograniczeń, określa się w stopniach zasilania od 11 do 20, przy czym:

- 1) 11 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości mocy umownej określonej w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy;
- 2) stopnie zasilania od 12 do 19 powinny zapewniać równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę;

3) 20 stopień zasilania określa, że odbiorca może pobierać moc do wysokości ustalonego minimum, niepowodującego zagrożeń i zakłóceń, o których mowa w § 3 ust. 4.

Z treści powyższego wynika przede wszystkim, że za opracowanie planu ograniczeń jak i jego aktualizację odpowiedzialny jest operator oraz przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie zaopatrzenia w ciepło. Plany ograniczeń i ich aktualizacje podlegają uzgodnieniu z Prezesem URE i właściwym operatorem. Z tego wypływa wniosek, że podmiotem odpowiedzialnym za opracowanie planu ograniczeń oraz aktualizację był operator, a następnie wraz z nim również pozwany Prezes URE był odpowiedzialny za uzgodnienie planu i aktualizacji.

Bezsporna była w niniejszej sprawie okoliczność, że w czasie wprowadzonych ograniczeń powoda wiązała moc bezpieczna o wartości 100 kW (0,1 MW), zgodnie z treścią aneksu z dnia 19 września 2003 roku. Pomimo tego w planie ograniczeń wskazano wartość mocy bezpiecznej obowiązującej w 20 stopniu zasilania jako 0,00 MW. Wartość mocy umownej została wskazana prawidłowo, tj. 1500 kW (1,5 MW). Niezgodność wartości mocy bezpiecznej wskazanej w planie ograniczeń z treścią umowy, zgodnie z jej brzmieniem obowiązującym w czasie przedmiotowych ograniczeń wynika wprost z treści pisma (...) sp. o.o. z dnia 25 kwietnia 2017 roku (k. 120 akt adm.) Powyższe oznacza, że na dzień 10 sierpnia 2015 roku plan ograniczeń pochodzący z dnia 31 lipca 2014 roku (k. 111-111v akt adm.) zawierał wartości niezgodne z umową, a zatem wbrew treści §9 rozporządzenia. Nie ulega zaś wątpliwości, że w przypadku wprowadzonych ograniczeń, w odniesieniu do obiektu powoda plan ograniczeń powinien służyć możliwości dostosowania się do tych ograniczeń, bez powodowania zagrożeń o których mowa w treści § 3 ust. 4 rozporządzenia. Pozwany zapewniał, że korekta danych dotyczących wartości przekroczenia przez powoda dopuszczalnego poboru mocy, wiązała się z przyjęciem, w pierwszej wersji, błędnych wartości dopuszczalnego poboru mocy przez Odbiorcę, a nie z błędami związanymi z pomiarem wartości maksymalnego poboru mocy przez Odbiorcę w poszczególnych godzinach doby. Z sum wartości dokonanych przekroczeń zawartych w obu dokumentach wnioskować należy, że pozwany przyjął za prawidłowe wartości wskazane w korekcie z dnia 5 sierpnia 2016 roku. Należy tu jednak zwrócić uwagę, że oba dokumenty zawierają różne wartości przekroczeń poboru energii. Ponadto, wskazane wartości poboru mocy w poszczególnych stopniach zasilania są niezgodnie z rozporządzeniem. Dokument z dnia 10 maja 2016 roku (k. 3-4 akt adm.) zawiera bowiem wartości takie same, jak w planie ograniczeń z dnia 31 lipca 2014 roku, tj. obarczone błędem. Wartość mocy umownej w 11 stopniu zasilania została określana prawidłowo, jednak wartość mocy bezpiecznej w 20 stopniu zasilania została wskazana jako 0,00 MW, w sytuacji gdy jak już wyżej wskazano powinna wynosić 0,100 MW. Natomiast korekta z dnia 5 sierpnia 2016 roku (k. 94-95 akt adm.) uwzględnia prawidłowe wartości mocy umownej i bezpiecznej, jednakże, wbrew treści § 9 pkt 2 rozporządzenia, wartości dotyczące stopni zasilania od 12 do 19 nie zostały określone w sposób zapewniający równomierne obniżanie mocy elektrycznej pobieranej przez odbiorcę. W każdym z nich wskazano bowiem wartość 1,00 MW. Przyjmując prawidłowość dokonanych pomiarów zużycia energii przez powoda, w sposób błędny dokonano obliczenia wartości przekroczeń, z uwagi na przyjęcie nieprawidłowych wartości, które powinny być dla powoda wiążące w poszczególnych stopniach zasilania. Żaden z tych dokumentów nie mógł zatem posłużyć pozwanemu do prawidłowego ustalenia wartości dokonanych ewentualnie przekroczeń poboru energii przez powoda w dniu 10 sierpnia 2015 roku.

W konsekwencji, brak było podstaw do nałożenia na powoda kary pieniężnej, wskazanej w pkt 2 decyzji. Za powyższym przemawia również okoliczność, iż pozwany dokonał wymiaru kary ustalonej wprost proporcjonalnie do wartości ustalonego przez pozwanego przekroczenia. Tym samym, zarzut dokonania niewłaściwej oceny okoliczności faktycznych, podniesiony przez powoda okazał się uzasadniony.

Wobec powyższego, Sąd na podstawie art. 479⁵³§2 k.p.c. uchylił zaskarżoną decyzję.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników postępowania na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018r. poz. 265). Na koszty procesu po stronie powoda złożyły się: koszt zastępstwa procesowego powoda w wysokości 720,00 zł oraz opłata skarbową o dokumencie pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Na podstawie art. 108§1 k.p.c. w zw. z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zgodnie z wynikiem procesu nakazano pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100,00 zł tytułem opłaty od odwołania, której powód nie uiścił.

Sędzia SR (del.) Jolanta Stasińska